

Publicerad 2010-10-02 10:16 av Urban Arisag

Strandad

Strandad

Svarta klippors korsburna bedjan
fredlöst betagen
smärtans leende korståg
tårars ambulerande fristad
vagt gnyende åtrå betraktas
Måsars skrattande kopparnäbb
svävande liv och längtan
drivveds slipade ådring
mången vågor på snedseglad köl
världsomseglad utan mål
utan språk och hemstad
Bränd i solens zenit
av vatten nedkyld kropp
kisande ögon bygger siluetter
med ljus mot iris bländande
Avsaknad av Gudar
mellan jordens element
Trots närvaro som fossilerat bränts
fast mot klippväggarna
avbrutna änglapilar vars kopparspets
klonkar ihåligt mot de havsvåta stenarna
Fingrars sökande över hållristningar
desperata tolkningar efter liv
efter dolda meddelande
eller gömda dörrar
Inga gåtor kvar att tyda
eller sagor som gömts i texten
På mage där hela den natten
med månljus och den där pilspetsen
Hamrande ljud av sten och koppar
ett hjärta hugget i sten
Med blod färgad
saltad av hav och morgondis
Redan mött av morgonsol
den första av otal miljarder
Sen sovrar du längst konturerna

känner bucklorna i den kopparspets
försöker tyda vad mitt hjärta betyder
genom jordens element
och samma Gudars frånvaro
med densamma fossilerade närvaro
om än sandblästrat svag
Hamrar in ditt eget tecken precis som jag
och undrar vad mitt betydde

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Urban Arisag med Poeter.se id #34890 innehar upphovsrätten